Darul de nespus al lui Dumnezeu (2)

Caracterul ales al darului

Henry Allen Ironside

© SoundWotds, Online începând de la: 14.01.2019, Actualizat: 14.01.2019

soundwords.de/ro/a11664.html

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Verset călăuzitor: 2 Corinteni 9.15

> **2 Corinteni 9.15:** Mulţumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său de nespus!

Nu ştiu dacă ai remarcat vreodată că tu găseşti în Noul Testament de patru ori acest adjectiv „de nespus". Aici citim: „Mulţumire fie adusă lui Dumnezeu pentru *darul Său de nespus!"* În capitolul al doisprezecelea al acestei epistole apostolul ne spune cum el a fost luat în paradis, în cerul al treilea, şi el spune că el „a auzit *lucruri de nespus*, pe care nu-i este îngăduit omului să le vorbească" (2 Corinteni 12.4). Şi în epistola lui Petru citim despre „bucurie *de nespus*, şi glorioasă" (1 Petru 1.8). [În afară de aceasta Pavel vorbeşte în Romani 8.26 despre faptul că Duhul Sfânt mijloceşte pentru noi „cu suspine *de nespus*", atunci când ne rugăm]. În traducerea noastră cuvântul este întotdeauna acelaşi, însă în greacă este de fiecare dată altul. Acolo fiecare exprimare are un înţeles foarte specific.

Bucurie de nespus

Dacă citim despre „bucurie de nespus, şi glorioasă", în textul de bază cuvântul înseamnă literalmente „de nespus", bucurie de neexprimat. Dacă eşti foarte, foarte fericit, poţi tu atunci găsi cuvinte să exprimi cum îşi merge exact? Să luăm de exemplu o mireasă tânără; ea a ieşit tocmai de pe culoarul central de la altarul de căsătorie, şi faţa ei radiază de bucurie. Alături de ea merge mirele ei mândru. Eu nu întreb mireasa, ci întreb pe mire: „Cum te simţi acum?"

El mă priveşte şi spune: „Formidabil!"
„Ce vrei să spui prin aceasta? Mie nu-mi spune absolut nimic."
„Da", spune el, „mă simt *măreţ*."
„Măreţ? Vrei să spui că tu gândeşti, că tu eşti o personalitate minunată?"
„O, nu."
„Dar, ce vrei să spui?"
„Mă simt minunat."
„Încă nu te înţeleg."

El foloseşte diferite cuvinte – unele sunt din limbajul oficial şi altele din limbajul familiar -, ca să încerce să exprime bucuria lui, pe care o simte când se gândeşte că ea nu a fugit de el, înainte să spună „da". Inima lui este plină de bucurie de nespus. Este imposibil să exprimi sentimentele, când eşti plin de bucurie. Acesta este cuvântul pe care apostolul îl foloseşte. Şi dacă ai primit darul lui Dumnezeu, ai o bucurie care nu se poate exprima.

Cineva a zis unei femei scoţiene:
„Deci, acum v-aţi convertit."
„Da, m-am convertit."
„Cum se simte aceasta?"
„Oh, este mai uşor să simţi decât să spui."[1]
Ea era veselă, fericită şi se bucura şi nu ştia ce cuvinte ar trebui să folosească, ca să exprime bucuria ei.

Cuvinte de nespus

În 2 Corinteni 12, unde apostolul spune că el a fost luat în paradis şi „a auzit *lucruri de nespus*, pe care nu-i este îngăduit omului să le vorbească", acest cuvânt înseamnă „care nu se poate spune". Aceasta înseamnă că după ce Pavel a auzit muzica cerului şi limbajul îngerilor şi al păcătoşilor răscumpăraţi aflaţi în glorie, el nu a putut găsi cuvinte în limbajul ebraic şi grecesc, pe care el le cunoştea, cu care el să exprime aşa cum se cuvine bucuria sfinţilor care stăteau în jurul tronului lui Dumnezeu şi al Mielului.[2]

Însă cuvântul folosit aici în 2 Corinteni 9.15 este un altul: „Mulţumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său de nespus!" Acest cuvânt înseamnă literalmente: „încă *neexplicat pe deplin*". „Mulţumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său încă neexplicat pe deplin!" Aceasta stimulează foarte mult la meditare; îmi spune, că într-o zi voi înţelege acest dar, chiar dacă acum eu nu sunt capabil să-L înţeleg. Îmi spune, că Dumnezeu are încă în rezervă lucruri minunate, pe care eu le voi găsi când voi merge acasă în cer, dar atâta timp cât sunt aici jos în lume, niciodată ele nu vor putea fi explicate pe deplin.

Când împărăteasa din Seba a venit la Solomon, ca să-l întrebe cu

privire la Numele Domnului, Solomon i-a răspuns la toate întrebările, şi în inima ei nu era nimic, pe care el să nu-l explice. Şi când ea a văzut gloria lui şi pe toţi slujitorii lui şi bogăţia, pe care o poseda, ea a spus: „Adevărat era cuvântul pe care l-am auzit în ţara mea despre lucrurile tale şi despre înţelepciunea ta, dar n-am crezut acele cuvinte până când am venit şi le-am văzut cu ochii mei; şi, iată, nici jumătate nu mi s-a spus: tu întreci în înţelepciune şi bunăstare faima despre care am auzit" (1 Împăraţi 10.6,7). Ea ar fi putut zi de zi, lună de lună şi an de an să rămână ca să primească întrucâtva înţelegere despre înţelepciunea şi gloria lui Solomon. La fel şi Darul lui Dumnezeu niciodată nu va fi *explicat pe deplin*, atâta timp cât tu şi eu suntem aici pe pământ. Va fi nevoie de întreaga veşnicie, ca să pătrundem în adâncimile ei.

Cum aş putea înţelege adâncimile dragostei,
Înainte de a străbate marea îngustă?
Cum aş putea ajunge la înălţimile bucuriei,
Înainte de a fi în pace acolo la Tine?[3]

Însă eu pot afla tot mai mult despre acest Dar, în timp ce sunt pe drum. El este descoperirea uimitoare a lui Dumnezeu despre Hristos pentru păcătos.

Ce este Darul? El niciodată nu a fost explicat pe deplin, dar ce este El? În primul rând Domnul Isus Însuşi este Darul lui Dumnezeu: „Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa eternă" (Ioan 3.16). „În aceasta a fost arătată dragostea lui Dumnezeu faţă de noi, că Dumnezeu L-a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. În aceasta este dragostea, nu pentru că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci pentru că El ne-a iubit şi L-a trimis pe Fiul Său ca ispăşire pentru păcatele noastre" (1 Ioan 4.9,10).

Domnul Isus Însuşi este Darul lui Dumnezeu, şi permiteţi-mi să spun cu toată veneraţia: El niciodată nu a fost explicat în toată frumuseţea şi gloria Sa. Milioane de predici au fost ţinute despre El; sute de mii de cântece au fost compuse, ca să preamărească măreţia şi scumpătatea Lui, însă până acum nimeni nu a povestit în întregime

istoria Lui. „Nimeni nu cunoaşte pe Fiul, în afară de Tatăl; nici pe Tatăl nu-L cunoaşte cineva, în afară de Fiul şi de acela căruia vrea Fiul să i-L descopere" (Matei 11.27). Noi vorbim despre întrupare, despre unitatea Dumnezeu-Om într-*o singură* Persoană, despre acest eveniment minunat care a avut loc în Betleem cu mult timp în urmă; dar cât de puţin înţelegem din aceasta. Este Darul de nespus al lui Dumnezeu.

Duhul Sfânt este Darul lui Dumnezeu. Domnul nostru preamărit nu mai este aici pe pământ, însă Duhul Sfânt este. Cine poate înţelege Duhul lui Dumnezeu? Cine poate explica Duhul Sfânt? Eu însumi, unul dintre cei mai slabi şi cei mai sărmani dintre toţi slujitorii lui Dumnezeu, am ţinut sute de predici despre Duhul Sfânt, dar niciodată nu am fost în stare să epuizez adevărul cu privire la El. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu este Darul de nespus.

Citim în Romani 6.23: „Plata păcatului este moartea, însă darul de har al lui Dumnezeu este viaţa eternă în Hristos Isus, Domnul nostru." Deci viaţa eternă este darul lui Dumnezeu. Da, „atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa eternă" [Ioan 3.16], şi de aceea ni se spune: „Cine Îl are pe Fiul are viaţa; cine nu Îl are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viaţa" (1 Ioan 5.12). Isus, Duhul Sfânt, viaţa eternă – acestea trei reprezintă darul lui Dumnezeu. Explică tu viaţa eternă. Eu nu pot. Ea este darul de nespus al lui Dumnezeu, şi eu aud pe Salvatorul meu spunând: „Şi aceasta este viaţa eternă, să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, şi pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu" (Ioan 17.3).

Darul Tatălui nu poate fi mai mare.
El ne-a dat pe Fiul, ca să ne elibereze.
Odinioară păcătoşi şi săraci,
Suntem acum deplin curaţi.[4]

Adnotare

[1] În limba scoţiană un joc de cuvinte: „It is better felt than telt."

[2] Deoarece în ţinuturile în care se vorbeşte limba engleză cea mai răspândită versiune a Bibliei este Biblia King-James, în Noul Testament sunt numai trei locuri în care se întâlneşte cuvântul „de nespus”, aliniatul următor din paranteze a fost adăugat de traducător. [Şi pe pământul acesta sunt lucruri, care nu pot fi exprimate prin cuvinte. Pavel scrie în Romani 8.26, că în rugăciunile noastre sunt momente în care nu ştim, cum ar trebui să ne rugăm. Nu reuşim să îmbrăcăm în cuvinte sentimentele noastre. Însă Duhul lui Dumnezeu vine în ajutorul slăbiciunilor noastre şi intervine pentru noi, şi anume cu suspine de nespus, aceasta înseamnă în suspine care nu se pot exprima prin cuvinte. Ca să zicem aşa, El exprimă înaintea lui Dumnezeu în mod potrivit, ceea ce noi nu putem.]

[3] There are depths of love that I cannot know / Till I cross the narrow sea; / There are heights of joy that I may not reach, / Till I rest in peace with Thee.

[4] O what a gift the Father gave, / When He bestowed His Son; / To save poor ruined guilty men, / By sin defiled and undone.

Tradus de la: Gottes unaussprechliche Gabe (2)

Titlul original: „II. The Excellency of the Gift“ din „God’s unspeakable Gift“, 1908 în *God’s unspeakable Gift. Twelve Select Addresses on Evangelical Themes*, Pickering & Inglis, Londra

Traducere: Ion Simionescu